

„NO VIŅU AUGĻIEM...”

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 13:7-9; Jāņa 11:4; 12:28; 15:1-10; 2.Tim.3:5

ATMIŅAS PANTS:

„Tāpēc no viņu augļiem jums tos būs pazīt” (Mat. 7:20).

Viens no skaistākajiem mūsu Kunga apsolījumiem ir – ja dzīvosim Garā jeb ļausim Viņam dzīvot mūsos ar Svētā Gara starpniecību, mēs tiešām piedzīvosim pārmaiņu. Mūsu dzīves pārvērtīsies, pie tam krasi.

„Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns” (2.Kor.5:17).

Šajā ceturksnī pētīsim dažādos Gara augļa aspektus. Brīnišķīgais glābšanas plāns nodrošina: „Bet mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spogulī, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars” (2.Kor.3:18).

Cilvēki, kuri dzīvo Jēzū, vienmēr nesīs Gara augļus. Vai jūs dažreiz pārņēmt šaubas, vai šis apsolījums domāts arī jums? Atbilde ir pārliecinoša: Jā. Varam būt droši, ka Viņš, kas labo darbu mūsos uzsācis, to arī pabeigs (Fil.1:6). Pieminiet Viņa vārdus: „Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, ka jūs ejat un nesat augļus un jūsu augļi paliek, jo visu, ko jūs Tēvam lūgsit Manā Vārdā, Viņš jums dos” (Jāņa 15:16). Un vēl labāka ziņa ir, ka Svētā Gara veiktais labais darbs mūsos domāts ne tikai šai dzīvei, bet visai mūžībai.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 2.janvārī.)

„IKKATRU KOKU PAZĪST NO VIŅA AUGĻIEM” Lūk. 6:44

Vai jums kādreiz ir jautāts: Vai esat saņēmuši Svēto Garu? Parasti šo jautājumu uzdod, lai izdibinātu, vai jūs runājat „mēlēs”. Viņiem runāšana mēlēs ir noteicošais faktors tam, kā saskatīt jūsos Jēzus Gara klātbūtni, lai gan Jēzus mūs ir brīdinājis nemeklēt dažādas ārējas pazīmes un brīnumus kā jebkā pierādījumu. Viņa nepārprotamais brīdinājums atrodams Mat. 7:21-23 (skat. arī Atkl.16:14). Te skaidri norādīts, ka Viņa vārdā tiks veikti nenoliedzami brīnumi, tomēr tas nepierāda, ka cilvēki, kas tos veic, ir uzticīgi Viņa sekotāji.

Faktiski te ir pateikts, ka pēdējās dienās pašpasludināti Jēzus sekotāji ieņems zināmu dievišķu veidolu, tomēr noliegs tā varu (2.Tim.3:5).

Izlasiet 2.Tim. 3:5. Kā šī patiesība izpaužas šodien? _____

„Jo tas nav labs koks, kas nes nelāga augļus, nedz tas ir nelāga koks, kas nes labus augļus. Ikkatru koku pazīst no viņa augļiem. Jo no ērkšķiem nevar lasīt vīģes, nedz vīnogas no dadžiem” (Lūk. 6:43,44).

Jēzus mācīja, ka koku varam atpazīt pēc tā augļiem. Cilvēks sevi atklāj vairāk nevis pēc tā, ko sludina, bet pēc tā, kas viņš ir. Gara dāvanas draudzei tiek piešķirtas kalpošanai. Dieva dāvanas tiek piešķirtas arī Dieva bērniem, lai viņi taptu pārmainīti.

Būt patiesam kristietim un nest labus augļus nozīmē tādām patiesi būt. Labs aktieris var nospēlēt Mahatmas Gandija lomu, tomēr viņš nekad nekļūs par Gandiju. Mēs varam labi izskatīties, izklausiēties labi un pat šķietami darīt labus darbus. Tomēr, ja Svētais Gars mums nepiešķir jaunu sirdi, mēs nevaram būt labi.

Pārdomājiet atšķirības starp to, ko nozīmē darīt labu un būt labam. Pirmkārt, ko nozīmē vārds „labs”? Otrkārt, vai iespējams, ka cilvēks dara labu, tomēr pats nav labs? Vai, tieši pretēji, cilvēks ir labs, bet nedara labu? Pārdomājiet atbildes uz šiem jautājumiem un dalieties pārdomās Bībeles studijas grupās. _____

„BEZ MANIS JŪS NENIEKA NESPĒJAT DARĪT” Jāņa 15:5

Divi jauni puīši regulāri izmantoja augļu koku, lai, vecākiem nezinot, izrāptos no savas guļamistabas, kas atradās otrajā stāvā un slepus dotos uz peldvietu. Kādu dienu viņi izdzirdēja, ka tēvs grasās šo koku nozāgēt, jo tas esot nokaltis. Baidoties pazaudēt bēgšanas ceļu, puīši devās uz veikalu un nopirka mākslīgos ābolus, kurus vēlāk piesēja pie nokaltušā koka zariem. Nākamajā rītā tēvs pauda patiesu izbrīnu, ka vienas nakts laikā kokam izauguši āboli – šo izbrīnu pastiprināja fakts, ka šis koks bija nevis ābele, bet bumbiere!

Izlasiet Jāņa 15:1-5 un atbildiet uz šādiem jautājumiem:

Jēzus Sevi pasludināja par Īsto Vīnakoku. Jūsprāt, kādēļ Viņš uzsvēra vārdu „īstais” (skat. arī Mat.24:24)? _____

_____

Saskaņā ar Jāņa 15:5, kā Jēzus mūs nodēvē? Ko tas nozīmē praktiskā līmenī; citiem vārdiem sakot, ko tas liecina par to, kā mums būtu vēlams dzīvot? _____

_____

4.pantā paskaidrots, ka „zars nevar nest augļus no sevis, ja tas nepaliek pie vīnakoka”. Šo faktu būtiski saprast, nepalaist garām.

Iedomājieties no ābeles atlūzušu zaru. Pieņemsim, ka uz šī zara atradās vairāki gandrīz nogatavojušies āboli. Kas ar šo zaru notika? Kas notika ar āboliem? Vai kaut kas mainītos, ja mēs pašrocīgi šos ābolus nokrāsotu sarkanā krāsā? Vai ja mēs šo koku regulāri laistītu un apmēslotu zemi, uz kuras tas atrodas? Vai zars turpinātu ražot ābolus, ja mēs to iespraustu zemē? Tātad kādēļ ir tik svarīgi zaram būt savienotam ar stumbru (koku)?

Kā jums izpaužas dzīvošana Jēzū? Ko tas nozīmē? Ko jums nāktos savā dzīvē mainīt, lai tā kļūtu par katras dienas piedzīvojumu? Kādi jūsu ieradumi un darbības sarežģī dzīvošanu Jēzū? _____

_____

„AR TO MANS TĒVS IR GODĀ CELTS” Jāņa 15:8

„Ar to Mans Tēvs ir godā celts, ka jūs nesat daudz augļu un topat par Maniem mācekļiem” (Jāņa 15:8). Ko šī rakstvieta nozīmē? _____

_____

_____

Nav šaubu, ka visi esam dzirdējuši sakāmvārdu: „Ceļš uz elli bruģēts ar labiem nodomiem.” Ja tā ir taisnība, vai iespējams mēģināt dzīvot Jēzū ar nepareiziem motīviem? Dzīvošana Jēzū nav veids, kā sasniegt mērķi; drīzāk tas pats par sevi ir mērķis. Rezultāts, dzīvojot Viņā, būs tāds, ka nesīsim augļus, un tas nebūs tāpēc, lai slavētu un godinātu sevi, bet gan Dievu. Citiem vārdiem sakot, Gara augļi nav domāti tam, lai ļaužu acīs labāk izskatītos mēs, bet gan mūsu Tēvs debesis.

Kristus kalpošanai, kas ietvēra neskaitāmus brīnumus un labus darbus, bija nenoliedzams dzinējspēks. Kas bija šis spēks, un kā šī ideja varētu ietekmēt to, kādiem vajadzētu būt mūsu motīviem? (Jāņa 11:4; 12:28). _____

_____

_____

Iespējams, jūsu draudze meklē veidus, kā kalpot sabiedrībā, lai uzlabotu un izceltu draudzes kopējo tēlu. Un tas ir labi. Tajā pašā laikā jābūt ļoti uzmanīgiem, kādi ir mūsu motīvi un nolūki. Kāds ir galvenais mērķis, to darot? Vai mērķis ir godināt sevi vai Dievu? Kā varam iemācīties atšķirt šīs divas lietas? Daudzējādā ziņā ir viegli abus aspektus sajaukt kopā, pat vissavtīgākās darbības piesedzot ar neīstu Dieva „slavēšanu un godināšanu”.

Izlasiet Mat. 5:16 un 1. Korintiešiem 10:31. Kā vienlaicīgi varētu gan attīstīt sevī labo gribu, gan slavēt mūsu Tēvu debesis? Paturiet prātā, ka iespējams darīt labus darbus, nepagodinot Tēvu un tādējādi visus laurus piešķirot sev. Pārskatiet savu sirdi un sev pajautājiet: kas ir manu rīcību patiesie motīvi? Kādos veidos jūs, iespējams, sevi maldināt? _____

_____

_____

_____

„LAI TAS JO VAIRĀK AUGĻU NESTU” Jāņa 15:2

„Ikvienu zaru pie Manis, kas nenes augļus, Viņš noņem, un ikvienu, kas nes augļus, iztīra, lai tas jo vairāk augļu nestu” (Jāņa 15:2). Ko nozīmē šī tīrīšana? Vai jūs esat to izbaudījuši savā dzīvē? Šim konkrētajam procesam noslēdzoties, kā jūs, salīdzinājumā ar sākumu, bijāt mainījušies? _____

Katra gadalaika noslēgumā fermeris dodas uz vīna dārzu un iztīra lielāko daļu vīnakoku. Tomēr fermerim jābūt uzmanīgam, jo nākamā gada raža ir tieši atkarīga no tā, kuras daļas paliek neskartas. Tīrīšanā galvenais ir rast līdzsvaru starp ražu un vīnu. Tie ir savstarpēji saistīti un atkarīgi aspekti. Ja atstāsiet pārāk daudz ražas uz lauka, nākamajā gadā gaidāma vāja un mazvērtīga raža. Galvenā prasme ir atrast pareizo līdzsvaru.

„Dievs cilvēkiem uzliek pārbaudījumus, lai redzētu, vai viņi uzticēsies spēkam, kas ir lielāks un varenāks par viņiem pašiem. Viņš citādi redz nekā cilvēki. Viņam bieži nākas pārraut cilvēciskos sakarus un izmainīt cilvēku izveidoto, viņuprāt, nevainojamo kārtību. Tas, ko cilvēks uzskata kā labu savām garīgajām un īslaicīgajām interesēm, bieži var būt pretrunā ar pieredzi, kas viņam būtu jāpiedzīvo, lai kļūtu par Kristus sekotāju. Pastāv iespēja, ka viņa pašnovērtējums krasi atšķiras no dievišķā plāna.

Ceļš no zemes līdz debesu valstībai klāts dažādiem šķēršļiem. Tieši šī iemesla dēļ tas tiek dēvēts par šauro ceļu. Raksturs ir jāpārbauda, pretējā gadījumā būtu neskaitāmi viltus kristieši, kas uzturētu ticamu reliģisku iespaidu, līdz tiktu atklātas viņu tieksmes, vēlme iegūt sev labvēlīgu rezultātu, viņu lepnums un ambīcijas. Kad viņus skar Kunga pieļauti smagi pārbaudījumi, patiesas reliģijas, lēnprātības un Kristus pazemības trūkums liecina par vajadzību pēc Svētā Gara darba viņu dzīvē” (Elena Vaita, „In Heavenly Places”, 266.lpp.).

Vai esat piedzīvojuši pārbaudījumu, kas patiešām spēcīgi pārbaudīja jūsu ticību, pat tādā mērā, ka jūs sākat šaubīties, vai jums ticība vispār ir? Atskatoties atpakaļ, kādas mācības jums būtu vajadzējis gūt šajā pieredzē? Un, svarīgākais – vai jūs tās guvāt? _____

„VARBŪT TAS TURPMĀK NESĪS AUGĻUS. BET, JA NE...” Lūk. 13:9

Laika posmā starp 1730. un 1745. gadu Amerikas kolonijas, sākot no Meinas līdz Džordžijas pavalstīm, piedzīvoja lielu reliģisku atmodu. Viens no šīs garīgās atmodas vadoņiem bija Džonatans Edvards. 1741.gada jūlijā viņa sludinātās svētrunas nosaukums bija „Grēcinieki dūsmīga Dieva rokās”, kas kļuvusi par daudzu kristiešu drūmās, nežēlīgās un elli sludinošās reliģijas simbolu. Tomēr, neskatoties uz šīs svētrunas polemiskumu, tajā atainota patiesība par grēka briesmīgo smagumu, svētā Dieva attieksmi pret grēku, kā arī nepārprotamo tiesas dienas tuvošanos.

Izlasiet Jāņa 15:1-10. Kādu līdzsvaru augļu nešanā Jēzus šeit parāda? _____

Ievērojiet, kā, no vienas puses, Viņš sacīja – ja Viņā dzīvosim, nesīsim daudz augļu, kas ir Viņa glābšanas rezultāts. Tātad, ja Viņā dzīvosim ticībā, mums glābšana ir nodrošināta Viņa taisnīguma dēļ, kas mums tiek piedēvēts. Tajā pašā laikā Viņš brīdina, ka, nedzīvojot Viņā, mēs nenesīsim augļus, un tie, kas nenes augļus, nokaltīs un visbeidzot tiks iemesti ugunī sadedzināšanai (skat. 2.Pēt.3:9).

Kāda mācība ietverta Jēzus stāstītajā līdzībā, kas aprakstīta Lūk. 13:7-9? _____

Glābšana nenotiek augļa dēļ, kas būtu glābšana caur darbiem. Mēs netiekam glābti tādēļ, ka nesam augļus; mūsu augļi atklāj glābšanas realitāti, kas mums jau pieder Jēzū, pateicoties ticībai Viņam. Augļu nešana ir vēl viena pestīšanas izpausme; tas nav līdzeklis glābšanas iegūšanai. Būtiski, lai mēs šo atšķirību izprastu. Ja nē, agrāk vai vēlāk kļūsim lepni par, mūsaprāt, saviem brīnišķīgajiem augļiem, vai arī padosimies, nespēdami ievākt šķietami pietiekamu ražu.

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Glābējs paziņoja: ‘Tāpēc no viņu augļiem jums tos būs pazīt’ (Mat. 7:20). Visi patiesie Kristus sekotāji nes augļus Viņam par godu. Viņu dzīve ir liecība, ka Dieva Gars viņos iedibinājis labus darbus, un viņu augļi liecina par svētumu. Viņu dzīves ir pacilātas un šķīstas. Patiesas dievbijības nepārprotamie augļi ir pareiza rīcība, un tie, kam šādu augļu nav, atklāj, ka viņiem nav pieredzes attiecībās ar Dievu. Viņi nav Vīnakokā. Jēzus sacīja: Paliectiet Manī un Es – jūsos. Kā zars nevar nest augļus no sevis, ja tas nepaliek pie vīnakoka, tāpat arī jūs, ja nepaliekat Manī. ES ESMU vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt’ (Jāņa 15:4,5)” (Elena Vaita, „Padomi vecākiem, skolotājiem un studentiem”, 329.lpp.).

„Visi, kas pievienojas draudzei, bet ne tam Kungam, laika gaitā atklās savu patieso raksturu. ‘No viņu augļiem jums tos būs pazīt’ (Mat.7:16). Viņu dzīvē neparādās dārgie dievbijības, atturības, pacietības, laipnības, mīlestības un žēlsirdības augļi. Viņi nes vienīgi ērkšķus un dzeloņus. Šāda veida izpausmes visas pasaules priekšā pazemo Dievu” (Elena Vaita, „Tīcība, kurā dzīvoju”, 90.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupā pārrunājiet atbildes uz svētdienas lasījumā izteiktajiem jautājumiem. Ar ko atšķiras 1) „būt” labam un 2) „darīt” labu?

2. Uzmanīgi izlasiet Elenas Vaitas apgalvojumu, ka visi, kas pievienojas draudzei, bet ne tam Kungam, drīz atklās savu patieso raksturu. Ko tas nozīmē? Kādēļ mums sev būtu jājautā, kurai kategorijai mēs patiesībā piederam? Kā varam būt pārliecināti par savu atbildi?

3. Iedomāsimies divus cilvēkus – viens no viņiem ir septītās dienas adventists, kurš zina un tic visām doktrīnām – mirušo stāvoklim, Jēzus otrajai atnākšanai, 1844.gadam utt. Tomēr šis cilvēks ir nelaiņš, ļauns, nosodošs un nemilošs. Otrs cilvēks apgalvo, ka tic Kristum, visas šīs mācības tomēr noliedz, ko mēs sauktu par teoloģisku kļūdu. Tomēr viņš ir laipns, piedodošs, mīlošs un citus netiesā; viņš ir krass pretstats „ortodoksālajam” adventistam. Protams, mēs nevaram zināt katra sirdi, bet kurš, jūsuprāt, ir tuvāk Dieva valstībai? Kāpēc? Ko jūsu atbilde liecina par to, kas, jūsuprāt, kristietībā ir svarīgākais?